

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. Ecclesiæ potestas circa dispensationem sacramenti Eucharistiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit ^g; Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus ^h; Qui manducat hunc panem, viuet in æternum. ^g Ibidem. ^h Ibidem.

1. Vide Hesselan, de Communionem sub vtraque specie, Card. Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 24. Valent. tom. 4. disp. 6. quæst. 6. puncto 5. Henriquez in summa lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. in princ. Iodoc. Coc. in thesauro Catholico tom. 2. lib. 6. art. 2. latè Hurtado de Sacramentis disput. 10. diffie. 5. vbi latè probat laicos non teneri sub vtraque specie, sed licite posse sub specie tantum panis communicare. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 16. conclus. 2. Aegid. de ConincK de Sacram. tom. 1. quæst. 80. num. 111. cum seqq. & quæst. 73. num. 36. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 58. in fine. & num. 59. Filluc. in quæst. moralibus tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 201. Bonacina de Sacramentis disput. 4. quæst. 2. puncto 3. à princ. & quæst. 1. puncto 4. num. 5. querit vtrum Sacerdos communicans sub vtraque specie plus gratia recipiat, quam recipit laicus, qui sub vna tantum specie communicat? de quo etiam Hurtado dicit. tract. de Eucharist. disput. 11. difficul. 6. per tot.
2. ^a Et clericos non conficientes.] An hi non conficientes sibi Eucharistiam administrare possint? Resp. affirmatiuè Vgolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 7. num. 9. quem re-

fero de officio & potest. Parochi, c. 20. nu. 24. tum quia & coniuges matrimonium sibi administrant praesente eorum Parocho, & duobus testibus; tum etiam, quia indulgentia concessa à Prelato, & ipse recipere eam potest; & subdit non repugnare, differentiam esse debere inter dantem, & accipientem, ac proinde non posse quem se ipsum baptizare, quia ea Sacramenta dum administrantur sunt, & in Baptismo quod generationem significat, sicut non potest quis se ipsum generare, ita nec potest se ipsum baptizare, cap. debitum, de Baptismo; & in poenitentia debet quis iurisdictionem habere.

At Eucharistia per modum cibi sumitur; ergo per se administrare ipse Sacerdos sibi potest, sicut cibum sumere, non autem laicus, quia ipsi prohibitum est eam tangere, arg. cap. tribus, de consecr. dist. 2. nisi in necessitate extrema mortis, & in absentia Sacerdotis, secundum Soar. tom. 3. q. 82. disput. 72. sect. 3. Possunt de officio Curati cap. 8. num. 24. afferentes exemplum Reginae Scotiae, quae se ipsam communicauit, dum statim esset occidenda, quod tamen factum dicunt forsitan de Summi Pont. licentia processisse.

Ecclesiae potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiae.

C A P V T II.

Praeterea declarat, hanc potestatem perpetuò in Ecclesia fuisse, vt in Sacramentorū dispensatione, salua illorum substantia, ea statueret, vel mutaret, quæ suscipientium vtilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi, pro rerum, temporum, & locorum varietate, magis expedire iudicaret. id autem Apostolus non obscure visus est innuisse ^a, cum ait: Sic nos existimet homo, vñ ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, atque ipsum quidem hac potestate vsum esse, satis constat, cum in multis alijs, tum in hoc ipso Sacramento, cum ordinatis nonnullis circa eius vsum ^b. Cætera, inquit, cum venero, disponam. Quare agnoscens sancta mater Ecclesia hanc suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianæ religionis non infrequens vtriusque speciei vsum fuisset, tamen progressu temporis, latissime iam murata illa consuetudine, grauib; & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie comunicandi ^c approbavit, & pro lege habendam decreuit, quam reprobare, aut sine ipsius Ecclesiae auctoritate pro libito mutare non licet.

^a 1. Cor. 4.
1. Cor. 6.
^b 1. Cor. 11a
^c Concil. Constant. sess. 13.

Vide Henriq. in summa lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. §. 3. Vasquez in 3. part. tomo 3. disputat. 223. numero 22. Sanchez de matrim. libro 3. disputat. 22. num. 27. Aegid. de ConincK de Sacrament. & censur. tomo 1. quæst. 80. num. 121. Filluc. in quæst. moralibus tomo 1. tractat. 4. cap. 7. num. 203.

Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi.

C A P V T III.

Insuper declarat, quamuis Redemptor noster, vt antea dictum est ^a, in suprema illa cœna hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit, tamen fatendum esse, etiam sub altera tantum specie, totum ^b, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi, ac propterea, quod ad fructum attinet, a nulla gratia, necessaria ad salutem eos defraudari, qui vnam speciem solum accipiunt.

^a Matth. 26.
Marc. 14.
supra cap. 1.
1. Cor. 11.
^b Cap. qui manducat, qui inuitat cap. singuli de conf. dist. 2. supra sess. 13. cap. 2. & con. 3. de Sac. Euchar.

Vide Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, c. 7. concl. 1. & 4. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. c. 8. à princ. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 37. & 38. Aegid. de ConincK de Sacrament. tom. 1. quæst. 76. art. 3. num. 32. & 33. Carrasc. in interpretat. ad aliquas leges nouæ recop. c. 1. num. 11. Fagandez in quinq. Ecclesiae præcepta, præc. 3. lib. 4. cap. 4. num. 2. latè Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de Eucharistia disput. 8. sect. 1. à num. 2. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 1. diffie. 4. vers. ita tamen. & disput. 5. diffie. 1. in princ. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. q. 3. punct. 5. num. 2. vbi num. 3. ait Christum existere totum sub speciebus.

colibus non solum quoad substantiam, verum etiam quoad accidentia, videlicet quoad quantitatem, & qualitatem, & num. 4. asserit Christum quoad substantiam, & accidentia non solum existere sub qualibet specie, verum etiam sub qualibet parte specierum, de quo etiam latè Hurtado d. disp. 5. de Eucharistia, diffie. 9. vbi ait Theologos conuenire, Christum esse totum in tota materia consecrata, & totum in qualibet parte materie, in qua est corpus, aut sanguis Christi, sicut anima rationalis est tota in toto corpore, & tota in qualibet parte corporis. & diffie. 10. querit vtrum totus Christus sit sub indiuisibilibus specierum panis, & vini?

K 3 a Nulla